

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
DIRECȚIA JURIDICĂ

Dosar civil nr. 24680/3/2026
Termen administrativ

NESECRET
București
Nr. 2046780/C-LDM din 24.07.2026
Ex.nr. 2/3

Către,

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Doamnei/ Domnului președinte,

Inspectoratul General al Poliției Române (în continuare I.G.P.R.), cu sediul profesional ales în municipiul București, strada Mihai Vodă, nr. 4 - 6, sector 5, tel. 021-208.25.25, fax nr. 021/ 316.66.55, cod fiscal nr. 4453144, cont IBAN nr. RO57TREZ7005005XXX000205, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a municipiului București, reprezentat prin Direcția Juridică, în calitate de **pârât**, în temeiul dispozițiilor art. 205 din Codul de procedură civilă, formulăm prezenta

Î N T Â M P I N A R E

la cererea de chemare în judecată formulată de Sindicatul Polițiștilor din România Diamantul, prin care solicită instanței de judecată în contradictoriu cu I.G.P.R. și M.A.I.:

- *Obligarea pârâților să comunice, în format electronic, informațiile de interes public solicitate prin petiția nr. 95/26.05.2026, respectiv:*
 - o *Textul integral, în copie, al Ordinului m.a.i. nr. 516/2003 și al Ordinului m.a.i. nr. 563/2003;*
 - o *Dacă cele două ordine sunt în vigoare, iar, în caz de abrogare/modificare/înlocuire, actul normativ prin care s-a produs și data de la care produce efecte;*
 - o *Numărul de exemplare transmise/difuzate către unitățile subordonate și modalitatea de difuzare;*
 - o *Dacă cele două ordine sunt publicate/disponibile în platforma INTRAPOL și data de la care sunt accesibile personalului;*
- *Plata cheltuielilor de judecată.*

➤ **Cu titlu de excepție, instituția noastră înțelege să invoce excepția prematurității cererii de chemare în judecată, pentru următoarele considerente:**

Excepția prematurității reprezintă o excepție de fond, peremptorie și absolută. Reprezintă mijlocul de apărare procedural care sancționează reclamantul pentru că acțiunea a fost introdusă prea devreme, respectiv dreptul dedus judecării nu a devenit actual.

Astfel, potrivit art. 32 alin. (1) C.proc.civ., „Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia:

- a) *are capacitate procesuală, în condițiile legii;*
- b) *are calitate procesuală;*
- c) *formulează o pretenție;*
- d) *justifică un interes.”*

Art. 33 C.proc.civ. stabilește că „**Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual.** Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara”.

Astfel, reclamantul arată că a transmis solicitarea nr. 95 la data de 26.05.2026, atât către M.A.I., cât și către I.G.P.R. În ceea ce privește solicitarea despre care se pretinde că a fost transmisă instituției noastre, rugăm onorata instanță de judecată să observe că aceasta a fost comunicată la adresa lege544@politiaromana.ro, iar nu lege544@politiaromana.ro.

Despre existența acestei solicitări instituția noastră a luat la cunoștință la data de 16.06.2026. La această dată, prin cererea nr. 20, înregistrată la nivelul I.G.P.R. – C.I.R.P. sub nr. 407230/16.06.2026, reclamantul a

formulat direct o reclamație administrativă, susținând că nu a primit răspuns la solicitarea pe care afirmă că a transmis-o și că a fost înregistrată sub nr. 95/26.05.2026.

Ca urmare a verificărilor efectuate la nivelul instituției, s-a constatat că solicitarea indicată de reclamant ca fiind înregistrată sub nr. 95/26.05.2026 nu figurează în evidențele instituției noastre, nefiind identificată în circuitul administrativ al documentelor.

Anterior soluționării reclamației administrative, reclamantul a formulat prezenta cerere de chemare în judecată, înregistrată pe rolul instanței de judecată la data de 18.06.2026.

Potrivit art. 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, *„În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.”*

Din norma legală invocată, rezultă că interesul reclamantilor de a acționa devine născut și actual **odată cu expirarea termenului de răspuns, ulterior înregistrării solicitării.**

În acest condiții, întrucât nu a existat o cerere întemeiată pe Legea nr. 544/2001 înregistrată la nivelul instituției noastre, apreciem că prezenta cerere introductivă de instanță este prematur introdusă, prin raportare la motivele de fapt și de drept expuse în cuprinsul acțiunii.

➤ **De asemenea, instituția noastră înțelege să invoce excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru promovarea acțiunii, pentru următoarele considerente:**

Potrivit art. 193 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„Sesizarea instanței se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, dacă legea prevede în mod expres aceasta. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată”.*

Conform art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 544/2004, *„Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. **Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.**”*

Potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, *„O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are **caracter special** față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.*

(2) Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie”.

Având în vedere faptul că reclamantul își întemeiază acțiunea pe prevederile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, acest act normativ cu caracter special, instituie obligația parcurgerii unei proceduri prealabile, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, și anume formularea reclamației administrative, în situația în care solicitantul se consideră nemulțumit de răspunsul autorității publice la cererea de inițială. Totodată

Specialia generalibus derogant este un principiu juridic care implică faptul că norma specială e cea care derogă de la norma generală și că norma specială este de strictă interpretare la cazul respectiv. Mai mult, o normă generală, respectiv Legea contenciosului administrativ, nu poate înlătura de la aplicare o normă specială.

Deoarece norma generală reprezintă situația de drept comun, iar norma specială constituie excepția, trebuie respectate două reguli :

- norma specială derogă de la norma generală - *specialia generalibus derogant*;
- norma generală nu derogă de la norma specială - *generalia specialibus non derogant*.

Fiind derogatorie de la norma generală, rezultă că norma specială se aplică ori de câte ori ne regăsim în fața unui caz ce intră sub incidența prevederilor sale, deci norma specială se aplică prioritar față de norma generală, chiar și atunci când norma specială este mai veche decât norma generală.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 108 din 23 februarie 2009 a stabilit că, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, concursul dintre legea specială și legea generală se rezolvă în favoarea legii speciale,

chiar dacă acest fapt nu este prevăzut expres în legea specială. Conflictul dintre legea specială anterioară și legea generală ulterioară se rezolvă prin aplicarea conjugată a principiilor potrivit cărora norma specială se aplică cu prioritate față de norma generală, iar o normă specială nu poate fi modificată sau abrogată decât în mod expres printr-o normă generală ulterioară.

Prin urmare, potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public: „(1) Refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat. (2) Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată”.

Conform art. 22 din Legea nr. 544/2001, „În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.”

Or, potrivit art. 7 din același act normativ: „(1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

(3) Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic”.

Suplimentar, apreciem că prezintă importanță și art.32, art.33 și art.36 alin.1 din Normele Metodologice din 07 februarie 2002 de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public potrivit cărora:

„În cazul în care o persoană consideră că dreptul privind accesul la informațiile de interes public a fost încălcat, aceasta se poate adresa cu reclamație administrativă conducătorului autorității sau instituției publice căreia i-a fost solicitată informația”. (art. 32).

„Persoana care se considera vătămată în drepturile sale poate depune reclamația administrativă prevăzută la art. 32 în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință a refuzului explicit sau tacit al angajaților din cadrul autorității sau instituției publice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și ale prezentelor norme metodologice”. (art.33).

„Solicitantul care, după primirea răspunsului la reclamația administrativă, se consideră în continuare lezat în drepturile sale prevăzute de lege, poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului, în termen de 30 de zile de la expirarea termenelor prevăzute la art. 7 din Legea nr. 544/2001”. (art.36 alin.1).

Din prevederile legale invocate se desprinde ideea că o acțiune în instanță este admisibilă numai în ipoteza **existenței unei solicitări privind informații de interes public, comunicate, urmată de o reclamație administrativă, potrivit normelor speciale, nesoluționată favorabil.**

Or, rugăm onorata instanță de judecată să observe că primul moment la care instituția noastră a luat la cunoștință despre pretinsa transmitere a solicitării numărul 95/26.05.2026 a fost la data de 16.06.2026. Astfel, prin cererea nr. 20, înregistrată la nivelul I.G.P.R. – C.I.R.P. sub nr. 407230/16.06.2026, reclamantul a formulat direct o reclamație administrativă, susținând că nu a primit răspuns la solicitarea pe care afirmă că a transmis-o și că a fost înregistrată sub nr. 95/26.05.2026.

Ca urmare a verificărilor efectuate la nivelul instituției, s-a constatat că solicitarea indicată de reclamant ca fiind înregistrată sub nr. 95/26.05.2026 nu figurează în evidențele instituției noastre, nefiind identificată în circuitul administrativ al documentelor.

În acest condiții, i s-a comunicat reclamantului faptul că reclamația administrativă formulată nu îndeplinește condițiile procedurale necesare pentru soluționare, **întrucât aceasta avea ca premisă existența unei solicitări anterioare** care, în urma verificărilor efectuate, nu a fost identificată în evidențele unității.

Răspunsul comunicat a fost întemeiat având în vedere situația de fapt existență la momentul respectiv. Astfel, din înscrisurile comunicate chiar de reclamant rezultă că solicitarea pretins transmisă a fost expediată

la adresa de e-mail lege544@politiaromana.ro, în timp ce adresa oficială destinată primirii solicitărilor formulate în temeiul Legii nr. 544/2001 este legea544@politiaromana.ro. Solicitarea nu a fost transmisă către adresa oficială a instituției și, în mod firesc, nu a putut fi recepționată și înregistrată. Menționăm că adresa de e-mail destinată solicitărilor în temeiul Legii nr. 544/2001 este disponibilă pe pagina oficială a instituției.

Concluzionând, la data de 26.05.2026, reclamantul nu a transmis nicio solicitare către instituția noastră pe adresa oficială de e-mail a instituției. La data de 16.06.2026, acesta a formulat reclamația administrativă, acțiunea în instanță fiind înregistrată la data de 18.06.2026. Cu toate acestea, solicitarea de care face vorbire reclamantul a fost comunicată pentru prima dată instituției noastre **la data de 23.06.2026**, deci **ulterior** formulării acțiunii.

Întrucât nu există premisa avută în vedere de legiuitor, respectiv existența unei solicitări formulate în temeiul Legii nr. 544/2001, respectiv a formulării reclamației administrative, drept procedură prealabilă obligatorie, apreciem că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația specială pentru chemarea în judecată a instituției noastre.

În consecință, rugăm onorata instanță de judecată să admită excepția inadmisibilității acțiunii în raport cu I.G.P.R., pentru motivele arătate, și să respingă acțiunea ca fiind inadmisibilă.

➤ În subsidiar, pe fondul cauzei, solicităm respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În primul rând, cu privire la criticile care vizează nerespectarea termenelor de către instituția noastră, vă rugăm să aveți în vedere argumentele invocate în susținerea excepției inadmisibilității.

Totodată, ulterior promovării reclamației administrative, reclamantul a fost informat că solicitarea nr. 95/26.05.2026 nu se regăsește în evidențele unității. În replică, acesta a transmis precizarea nr. 146/22.06.2026 cu indicarea elementelor doveditoare ale transmiterii petiției și solicitarea de înregistrare și soluționare pe fond.

În cuprinsul precizării, reclamantul susține, în mod neîntemeiat, că adresa de e-mail lege544@politiaromana.ro este identică cu adresa oficială indicată în răspunsul oferit la reclamația administrativă. Deși instituția noastră nu avea obligația legală de a înregistra o solicitare care nu a fost recepționată pe canalele oficiale, în considerarea principiului bunei credințe și pentru a evita orice echivoc cu privire la exercitarea dreptului de acces la informațiile de interes public, astfel cum este definit de art. 1 din Legea nr. 544/2001, s-a procedat la înregistrarea cererii sub nr. 407287/23.06.2026.

În al doilea rând, arătăm că prin solicitarea nr. 95/26.05.2026, reclamantul a solicitat Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului general al Poliției Române următoarele:

- Comunicarea în copie a textului integral al următoarelor ordine ale ministrului afacerilor interne
 - o Ordinul m.a.i. nr. 516/2003 privind acordarea asistenței medicale în rețeaua sanitară a M.A.I. cu toate modificările și completările ulterioare;
 - o Ordinul m.a.i. nr. 563/2003, cu toate modificările și completările ulterioare;
- Să comunice dacă cele două ordine menționate la pct. 1 sunt în prezent în vigoare, iar în cazul în care unul dintre ele sau ambele au fost abrogate, modificate sau înlocuite, să precizeze actul normativ prin care s-a produs această modificare și data de la care a produs efecte.
- Să comunice câte exemplare/copii ale fiecăruia dintre cele două ordine au fost transmise, difuzate către unitățile subordonate M.A.I., respectiv către inspectoratele de poliție județene și subunitățile acestora (inclusiv posturile de poliție comunale), precum și modalitatea de difuzare a acestora;
- Să comunice dacă cele două ordine sunt publicate/disponibile în platforma INTRAPOL și data de la care sunt accesibile personalului;

Cu titlu preliminar, în considerarea faptului că solicitarea a fost transmisă și Ministerului Afacerilor Interne, instituția noastră a precizat că aceasta va comunica un răspuns cu privire la aspectele în competență. Astfel cum rezultă din analiza de ansamblu a răspunsului formulat de instituția noastră, nu s-au comunicat în copie ordinele ministrului afacerilor interne indicate, precum nici dacă acestea au fost abrogate, modificate sau înlocuite.

În adoptarea acestei conduite, s-a avut în vedere faptul că la nivelul structurii de specialitate din cadrul I.G.P.R. sunt păstrate numai acele ordine difuzate de către Direcția Generală Juridică pentru a fi ulterior difuzate celorlalte structuri ale Poliției Române direct vizate. Astfel, pentru o corectă individualizare a

eventualelor modificări, precum și pentru corecta apreciere a caracterului de informație de interes public, s-a apreciat că este relevant punctul de vedere al Direcției Medicale, respectiv Direcția Generală Juridică.

Astfel cum rezultă și din răspunsul Direcției de Informare și Relații Publice nr. 1753302 din 22.06.2026 din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, reclamantul a fost informat cu privire la modificările survenite, precum și la abrogarea sau înlocuirea acestora, fiindu-i indicat faptul poate primi o copie a înscrisurilor după achitarea costurilor serviciului de copiere.

Pe fondul solicitării formulate, arătăm că instituția noastră a formulat răspunsul nr. 407363/06.07.2026. La nivelul I.G.P.R., structura de specialitate, respectiv Direcția Juridică este structura care are atribuții privind primirea, evidența și gestionarea ordinelor comunicate de către Direcția Generală Juridică, în vederea difuzării acestora către structurile din cadrul Poliției Române în competența sau sfera de activitate a cărora intră aspectele reglementate.

În referire la Ordinul m.a.i. nr. 516/2003 *privind acordarea asistenței medicale în rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare*, am comunicat că 59 de exemplare au fost transmise/difuzate către D.G.P.M.B. inspectoratele județene de poliție, școli/centre, respectiv structuri centrale ale I.G.P.R. Modalitatea de transmitere s-a realizat prin poștă.

În legătură cu Ordinul m.a.i. nr. 563/2003 *privind exercitarea inspecției sanitare veterinare în unitățile Ministerului Afacerilor Interne*, am comunicat că 49 de exemplare au fost transmise/difuzate către D.G.P.M.B. inspectoratele județene de poliție, școli/centre, respectiv structuri centrale ale I.G.P.R. Modalitatea de transmitere s-a realizat prin poștă.

În ceea ce privește difuzarea/transmiterea celor 2 ordine către subunitățile inspectoratelor de poliție județene, inclusiv către posturile de poliție comună, precizăm că la nivelul I.G.P.R. nu este organizată o evidență centralizată cu privire la modalitatea și destinatarul difuzării la nivelul structurilor subordonate, întrucât această activitate se realizează de către fiecare inspectorat de poliție județean, conform competenței.

În ceea ce privește publicarea pe INTRAPOL, instituția noastră a arătat în cuprinsul răspunsului că, potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (3) Ordinul m.a.i. nr. 533/2003 *pentru aprobarea Regulamentului privind măsurile metodologice, organizatorice, termenele și circulația proiectelor de acte normative în Ministerul Administrației și Internelor*, actele normative interne nesecrete, nebroșate „se multiplică și se difuzează unităților din subordine (...) pe baza unei note de difuzare”, legiuitorul reglementând modalitatea de transmitere prin difuzare către structurile interesate, fără a fi prevăzută obligația publicării acestora pe o platformă informatică internă.

De asemenea, art. 28 alin. (1) din cuprinsul aceluiași act stabilește că actele normative interne primite „se iau în evidență și se difuzează celor interesați de către compartimentele speciale”, iar alin. (2) definește compartimentele competente în acest sens, respectiv „structurile de registratură, secretariat, securitate sau persoane anume desemnate”.

Totodată, art. 30 alin. (1) prevede că actele normative interne se predau persoanelor îndreptățite pentru aplicare sau consultare „numai pe bază de semnătură dată pe fișa de consultare”. Instituirea unei astfel de modalități exprese de predare și luare la cunoștință indică faptul că regulamentul a avut în vedere un mecanism specific de difuzare a actelor normative interne. În lipsa unei prevederi exprese în acest sens, nu se poate deduce existența unei obligații de publicare a actelor normative interne în rețeaua INTRAPOL.

În legătură cu criticile care vizează nepublicare acestora, arătăm că, la momentul 2003, erau aplicabile prevederile art. 27 alin. (3) din *Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin H.G. nr. 555/2001* potrivit cărora „**nu sunt supuse regimului de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă legea nu dispune altfel, ordinele, instrucțiunile și alte acte cu caracter normativ care au ca obiect reglementări din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională**”. Conform art. 108 alin. (4), teza a III-a din Constituția României, „hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate”.

Modificările ulterioare intervenite asupra cadrului normativ incident în această materie, respectiv dispozițiile Legii nr. 194/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care au instituit în mod explicit în Legea nr. 24/2000 excepțiile privind nepublicarea unor acte normative, au condus la asigurarea de către M.A.I. a publicității actelor

normative emise cu începere de la intrarea în vigoare a acestor prevederi. În acest context, trebuie precizat faptul că dispozițiile normative anterior menționate se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 194/2007, pentru situații apărute sub imperiul noii reglementări.

În concluzie, apreciem că reclamantului i s-a răspuns la toate întrebările formulate, rezultând că solicitarea acestuia adresată instanței de judecată referitoare la obligarea comunicării este nefondată.

Având în vedere cele prezentate anterior considerăm că reclamantului i-au fost deja comunicate informațiile solicitate în cererea nr. 95/26.05.2026 prin adresa nr. 407363/06.04.2026, context în care nu se poate reține în sarcina instituției noastre refuzul privind comunicarea informațiilor de interes public așa cum este prevăzut și sancționat de prevederile Legii nr. 544/2001 *privind liberul acces la informații de interes public*.

Față de considerentele expuse mai sus, **solicităm onoratei instanțe de judecată să respingă acțiunea reclamantului, în principal, ca prematură, respectiv inadmisibilă, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată.**

În susținerea cererii de respingere a acțiunii reclamantului, vă solicităm să admiteți proba cu înscrisurile depuse de către instituția noastră la dosarul cauzei.

Depunem prezenta întâmpinare în 2 exemplare, din care unul pentru comunicare.

Cu deosebită stimă,

Î. DIRECTOR

Comisar-șef de poliție

Marius - Claudiu IARU

ȘEF SERVICIU CONTENCIOS

Subcomisar de poliție

Ioana-Cătălina MINCĂ

CONSILIER JURIDIC

Inspector de poliție

Dana-Maria LATU